

bůh vydal do tvých rukou druhý z tvých zlych osudů; on vydá do tvých rukou i zbyvajících třetí.“ A princ obětoval bohu, děkoval mu, a každého dne velebil jeho slávu.

Po čase, když Jeho Veličenstvo byl stár, poslal svému synu poselství: „Jsem stár a mé srdce touží po tobě. Vrať se do královského paláce, abys byl oporou mého stáří a vládl společně se mnou oběma zeměmi.“

I šel princ se svou manželkou ke knížeti naharenskému a řekl mu: „Nejsem syn egyptského důstojníka, jsem syn egyptského krále a Veličenstvo můj otec povolal mě do královského paláce, abych byl oporou jeho stáří a vládl společně s ním oběma zeměmi.“

Když to kníže naharenský uslyšel, velice se podivil, dotkl se svým čelem země před ním a řekl: „Můj velký pane! Vrať se do Egypta a dopřej dech mému nosu, až budeš králem celého světa!“ A obdaril ho množstvím krásných věcí všeho druhu.

Princ se vrátil do Egypta se svou manželkou i se svým chrtem, a když přišel do královského paláce, Jeho Veličenstvo měl z něho velkou radost, líbal ho a objímal ho celého, a svěřil mu vládu nad oběma zeměmi. Když pak po čase Jeho Veličenstvo vstoupil do nebe, aby se spojil s Amon-Reem, králem bohů, jenž ho zplodil, stal se princ králem celého Egypta.

Vlady třicet roků oběma zeměmi a všickmi lidé byli velice šťastni za jeho doby. Miloval velice svou manželku, jež mu porodila syna, aby byl po něm dědicem Horova trůna obou zemí, a velice miloval svého chrta, jenž běhal všude za ním a nikdy ho neopouštěl.

Když onemocněl chrt, isa velice stár, a zemřel. Když Jeho Veličenstvo spatřil, že jeho chrt jest mrtev, pocítil velkou bolest, takže jeho duch ho opustil. Jeho manželka přistoupila k němu a spatřila, že její manžel nedýchá;

uložila ruku pod jeho šaty na jeho hrudi a sledovala, že jeho srdce nebije. I naříkala velice, řkouc: „He, můj mého manžela vydal dva z jeho zlych osudů do jeho rukou, ale třetí zly osud nevydal do jeho rukou; jeho mrtvý pes ho zahubil; neboť není možno, aby člověk umrl svému osudu, jenž mu byl předurčen.“

Jeho syn stal se jediným králem celého Egypta. Vyhonil pro svého otce všechny obrady, které se činí egyptským králům, uložil ho k odpočinku do královské hrobky a jeho chrta dal pohřbítí vedle něho. Pak mnoho let vládl celému Egyptu a všickmi lidé byli šťastni za jeho doby.

24. O PRINCI, JEMŽ BYL PŘEDURČEN OSUD.

Byl kdysi král, jemuž se nenarodil syn. I prosil bohy o syna pro sebe, a oni ustanovili, aby se mu narodil. Když ležel v noci se svou manželkou, ona počala, a když skončily se měsíce těhotenství, porodila chlapce.

I přišly Hathory, aby mu určily osud, a řekly: „Zemře buď krokodilem nebo hadem nebo psem.“ Zaslechli to lidé, kteří byli u děcka, a vypravovali to Jeho Veličenstvu. Jeho Veličenstvo byl tím velice zarmoucen. Dal vystavětí pro něho kamenný dům na poušti, opatřil ho lidmi i všemi krásnými věcmi z královského paláce a chlapec nesměl z něho vycházeti ven.

Když chlapec vyrostl, vystoupil jednou na střechu svého domu a spatřil chrtu, běžícího za jakýmsi mužem, jenž šel po cestě. I otázal se svého sluhy, jenž byl s ním: „Co je to, co běží za mužem jdoucím po cestě?“ On mu odpověděl: „To jest chrt.“ Chlapec mu řekl: „Dejte mi také takového!“ Sluha šel, vypravoval to Jeho Veličenstvu a Jeho Veličenstvo řekl: „Dejte mu malého psíka, ať pobíhá za ním, aby nebyl smuten!“ I dali mu chrtu.

Když chlapec po čase tělesně vyzpěl, poslal svému otci vzkaz: „Proč mám seděti nečinně? Hleď! Byl-li mi určen trojí zlý osud, dovol mi žítí dle mé vůle, a bůh ať učiní to, co má na srdci.“ I nařídil král, aby mu byl dán vůz a koně i zbraně všeho druhu, a sluha aby ho doprovázel. Pak přepravili ho na východní břeh a řekli mu: „Jdi si, kam chceš!“ Jeho chrt zůstal u něho a on procházel světem podle svého přání a živil se nejlepší zvěří všeho druhu.

Přišel také ke knížeti naharenskému, jenž neměl dítěte kromě jediné dcery. Vystavěl pro ni dům, jehož okno bylo ve výši sedmdesáti loket nad zemí, pak dal přivésti syny

všech knížat z celé země syrské a řekl jim: „Ten, jenž dosáhne okna mé dcery, dostane ji za manželku.“

Čas utíkal a synové syrských knížat dlouho žili svým obvyklým způsobem. Tu přišel k nim princ. Oni vzali ho do svého domu, vykoupali ho, nakrmili jeho i jeho spřežení a učinili mu všecko možné: natřeli ho vonnými mastmi, ovinuli jeho nohy, dali chléb jeho průvodci a otázali se ho, jak jest zvykem: „Odkud přicházíš, dobrý a krásný jinochu?“

Odpověděl jim: „Jsem syn důstojníka z Egypta. Má matka zemřela, můj otec vzal si jinou ženu, a když přišly děti, ona pojala ke mně nenávisť, i utekl jsem před ní.“ Objali ho a celého jej zlíbali.

Po čase otázal se těchto mladíků: „Co zde děláte?“

Odpověděli mu: „*Učíme se šplhati.* Tomu, jenž dosáhne okna dcery naharenského knížete, bude dána za manželku.“

Řekl jim: „Kéz bych mohl donutiti své nohy; šel bych šplhati s vámi!“ A když šli podle svého každodenního zvyku šplhati, stál princ opodál a díval se, a zrak dcery naharenského knížete utkvěl na něm.

Po čase šel princ šplhati se syny knížecími, dal se do šplhání, a dosáhl okna dcery naharenského knížete. Ona ho líbala a svírala ho celého ve svém náručí.

I šli, aby potěšili jejího otce a řekli mu: „Jakýsi člověk dosáhl okna tvé dcery.“

Kníže se otázal: „Kterého knížete je to syn?“

Odpověděl mu: „Je to syn důstojníkův, jenž utekl z Egypta před svou nevlastní matkou, když dostala vlastní dítky.“

Naharenský kníže se velice rozlobil a řekl: „Což mohou dáti svou dceru egyptskému zběhu? Ať se zase vrátí zpět!“

I šli a řekli principi: „Vrať se zase tam, odkud jsi přišel!“ Ale dívka se ho chopila a přisáhala bohů, říkouc: „Jako

že žije Re-Hor sídlící na horizontu, bude-li mi vzat, nebudu jísti, nebudu pítí a zemru v tu chvíli!"

Posel šel a oznámil jejím u otei všecko, co řekla. Kníže pak poslal člověka, aby zabil prince v jeho domě. Ale dívka řekla: „Jako že žije Re, bude-li zabit, dříve než zapadne slunce, budu mrtva i já; nepřezíji ho ani o hodinu!"

I šla to říci jejím u otei: Kníže si dal přivésti před sebe prince i svou dceru. Prince měl velký strach z knížete, ale když k němu přišel, kníže ho objal, zlíbal ho celého, a řekl mu: „Rekni mi, kdo jsi, neboť hled, budeš mým synem.“ Odpověděl: „Jsem syn dčstojníka z Egypta. Má matka zemřela, můj otec vzal si jinou ženu a ta pojala ke mně nenávisť, i utekl jsem před ní.“

A kníže dal mu svou dceru za manželku; dal mu také dům a pole, dobytek a krásné věci všeho druhu.

Po čase řekl princ své manželce: „Jsem předurčen pro trojí zlý osud: krokodila, hada a psa.“

Řekla mu: „Dej zabítí chřta, jenž běhá za tebou!"

On jí však odpověděl: „Odpust, ale svého psa nedám zabítí; vychoval jsem si ho, když byl malíčký.“

Od té chvíle princezna bedlivě střežila svého manžela a nenechala ho vycházeti samotna ven.

Po čase princ vydal se na cesty a odebral se na lov do Egypta. A hle! Za ním plul velký krokodil, jeho zlý osud, a usadil se zrovna naproti místu, v němž bydlel princ se svou manželkou, a byl skryt v bahnísku u Nilu. Tam bydlel také jakýsi obr, jenž zbraňoval krokodilu vycházeti ven. Když krokodil spal, odcházel obr na procházku; jakmile však slunce vyšlo, obr každého dne zápasil s krokodilem po dva měsíce.

Kdysi princ zůstal doma a hodoval, a když přišel večer, lehl si na své lože a schvátí ho spánek. Jeho manželka připravila si miskú, kterou naplnila pivem, a seděla vedle svého

manžela a nespala. Tu vylezl had ze své díry, aby uštknul prince. Ale princova manželka dala mu miskú s pivem a had pil, až se opil, usnul a převalil se na hřbet. Tu princova manželka ubila ho ranami své sekery. Když pak její manžel se probudil a velice se polekal, ona ho utišila řkouc: „Hled, tvůj bůh vydal jeden z tvých zlých osudů do tvých rukou; on vydá do tvých rukou i ty dva ostatní.“ A princ obětoval bohú, děkoval mu a každého dne velebil jeho slávu.

Po čase vyšel princ, aby se na lodi projel po svých státcích; podle svého zvyku nevyšel sám, nýbrž jeho pes ho doprovázel. Pes pobíhal po rákosinách, pronásleduje zvěř a princ spěchal za ním, až přišel k Nilu. Sestoupil se svým psem k vodě, a tu vyrazil krokodil a usadil se na místě, na němž býval obr, jenž tam právě nebyl. A krokodil řekl princí: „Já jsem tvůj zlý osud, jenž tě následuje. Ale jsou tomú již dva měsíce, co bojuji s obrem. Pohleď! Upuštím od tebe, jestliže obr podlehne v boji. Jestliže však mi zabrániš zabítí obra, pak uvidíš, že mi nemunikneš.“

Když se rozednilo a nastal druhý den, vrátil se obr a chtěl vejíti do svého obydlí, ale princ mu řekl: „Nechod do svého obydlí! Jest v něm krokodil, jenž čeká na tebe, aby tě zahubil.“

Obr poslechl prince a odešel. Princ přišel do svého domu a vypravoval své manželce všecko, co se mu přihodilo s krokodilem a obrem. Pak si sedl a hodoval, a když přišel večer, lehl si na své lože a schvátí ho spánek. Jeho manželka připravila si velikou mísu, naplnila ji pivem a seděla vedle svého manžela a nespala. Tu přišel krokodil, aby se zmocnil prince. Ale princova manželka dala mu mísu s pivem a krokodil pil, až se opil, usnul a převalil se na záda. Tu princova manželka ubila ho ranami své sekery. Když pak její manžel se probudil a velice se polekal, ona ho utišila, řkouc: „Hled, tvůj